

ΦΡΑΝΚΕΣΤΑΙΝ ΤΑΡΖΑΝ ΚΑΙ Η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

Αποχαιρέτησε το σπίτι που ζωγραφίζαμε στους τοίχους
τον Φρανκεστάιν τον Ταρζάν και τη Μαργαρίτα που έβγαине
στον ουρανό τρυπώντας την στέγη
και πλάι σ' αυτό το σπίτι απ' όπου βγαίναμε κρατώντας
μπάλες απο κουρέλια
φιγούρες του καραγκιόζη όπου ανάμεσά - τους ο χάρτινος
μπαμπάς

κι ήταν όλα ζωγραφιά
κι ήταν όλα μικρά και μεγάλα

Αποχαιρέτισε το σπίτι και έλα να κάνουμε αληθινές
ζωγραφιές που να μὴν κρύβουν την ζωή - μας.

ΤΑ ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ

του Ε. Χ. Γονατά

Πώς να σε θγάλω ψυχή απο τα συντρίμμια;

Πατώ στην οστεοθήκη του νεκρού
που ύστερα απο την ταφή πήρε την στάση
που είχε στην κοιλιά της μάνας
Πατώ στην οστεοθήκη του νεκρού που όσο ζούσε
ήταν φυλακισμένος απο όλους - σας στα μουσικά - του μέρη
Πατώ στην οστεοθήκη και απο την μιά όχθη στην άλλη
ο μονόλογος του βυθού
και πλάι σε τρελά ποτάμια
που ψάχνουν κοίτη να χυθούν
δρουκολάπτης ματώνει το μπράτσο - μου

Πατώ στη μέλλουσα κατοικία - μου
και δεν διαφέρω απο το ζώο που αλλάζει θέση να κοιμηθεί
ούτε με το παγιδευμένο στο δόκανο που δαγκώνει την ουρά - του
ούτε με τον μουγγό που πρήζει τις φλέβες - του
και γουρλώνει τα μάτια για να πεί ό,τι θάλεγε

Πολλά ακόμα δέν ειπώθηκαν
παρά μονάχα θραύματα· ψυχή μακριά απο τη φανταχτερή θήκη
να γίνεις σαϊτιά δίχως σημάδι.

Στέλιος Σκοπελίτης